

свирише съ кавала си. (*Pan jouait de la flûte*). Т. 276. По дворъ и ходи, Вельо, съ кафаль свири, на кафало си нареваше. В. 171. Не свири съ *мъдни кавали*, отъ кавалъ зъмя ще излѣзе че тебе та ша ухапи. Д. 11, 18 — 20. Тамъ незлобиво овчарче Край ниви стадо привива Дѣвойкимъ съ мѣдно кавалче На жални пѣсни отпѣва. Л. Д. 1875 р. 121.

Кавгá* (*ghavghā*, sub. p. t. *vulg. gavhā* 1. *Assemblée, réunion de conversation* 2. *Dispute, rixe, querelle*) с. ж. споръ, ссора: Сполучѣте за що е била тая кавга? Л. Д. 1870 р. 199. Айде сега, брате, ке те женамъ И уш' едношъ кавга да немаме, И уш' едношъ дельба да немаме! М. 180 р. 282.

Кавгаджíя* (*ghavghādji*, s. t. *Querelleur, tapageur*) с. м. спорщикъ; человѣкъ, склонный къ ссорамъ: Не боецъ, не кавгаджі, нѣ кротъкъ. Л. Д. 1869 р. 136. **Кавгаджíиче Кавгаджíиче** Кавгаджівче с. с. ум. Море раче осмокраче, Море дѣлго-мустакинче, Море люто кавгадживче. М. 28 р. 24.

Кавгáна* (*qaïghanè*, *vulg. qaïghāna*, s. t. *Omelette*) с. ж. яичница: Ужина да му дайме, Отъ желка яйца, кавгана. М. 655.

Кавé с. с. см. кафе: Едни ю кону лове'а, Други ю каве пече'а, Трети ю чубукъ пале'а. Ч. 354.

Кавéзъ* (*qafes*, s. ar. 1. *Cage* 2. *Barreaux, grillage*) с. м. клѣтка: Че услових до трѣ слáвея Че ги туріх у кавéзи. Д. 59, 9—11. (ср. кафезъ).

Кавенé* (*qahvè khâne*, *vulg. qahvènè*. *Café, lieu où on le prend*) с. с. кофейня: Сибщи си ази отидѣх Сред село на кавенé-то. Д. 51, 15 — 16. (ср. кафене).

Кавракъ* (*qyvrâq*, subst. t. *Crêpe (étoffe)*) с. м. длинная красная или розовая вуаль—покрывало невѣсты, синон. було: Полагать въ градинѣ-тѣ единъ столъ, подъ нѣкое зелено дръвиче, сѣдиѣ на него невѣста-та; деверен-тѣ съсъ двѣ тънки прѣчкы подигватъ ѹ кавракъ-тѣ (було, червенѧ мрѣжъ, мѣтнѣта на главѣ-тѣ ѹ въ недѣлью утринѣ-тѣ отъ кумѣ-тѣ). Ч. 21.

Кавтарникъ (*kevter et kiouter*, s. pers. *Colombe?*) с. м. голубь Лѣтъ лѣтела пеперуга досъ-до Отъ ораче на копаче досъ-до Сако лѣти сако носи На гръблица кавтарника Іу рѫчица, по лѣжица іу ножжица по паница. Ч. 341.

Ка(в)улъ* (*qavl et qavoul*, s. ar. 1. *Le dire, assertion, opinion* 2. *Parole* 3. *Accord, pacte, consentement*) с. м. слово (данное); договоръ: Снощенъ кавуль забурави, фарли отъ гърбъ-нъ кеняна. Ч. 322.